

Sygn. akt IV U 96/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 sierpnia 2018 r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Katarzyna Antoniak
Protokolant	st. sekr. sądowy Anna Wąsak

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 17 sierpnia 2018 r. w S.

odwołania B. S.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w S.

z dnia 4 grudnia 2017 r. Nr (...)

w sprawie B. S.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w S.

o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy

I. zmienia zaskarżoną decyzję i ustala prawo B. S. do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy od 1 września 2017 roku do 31 sierpnia 2020 roku;

II. zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w S. na rzecz B. S. kwotę 180 (sto osiemdziesiąt) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt IV U 96/18

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 4 grudnia 2017r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie art. 57 w zw. z art. 58 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2017r. poz. 1383 ze zm.) odmówił B. S. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy wskazując, że u ubezpieczonej nie stwierdzono niezdolności do pracy.

Odwołanie od w/w decyzji złożyła B. S. wnosząc o jej zmianę i ustalenie jej prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. W uzasadnieniu stanowiska wskazała, że stan jej zdrowia nie uległ poprawie i nadal nie pozwala na podjęcie pracy, dlatego wnosi o powołanie biegłych, którzy ocenią, czy może wykonywać pracę (odwołanie k.1-1v akt sprawy).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, wskazując że zaskarżona decyzja wydana została na podstawie orzeczenia komisji lekarskiej Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z dnia 28 listopada 2017r., która nie

stwierdziła u ubezpieczonej niezdolności do pracy, a zatem ubezpieczona nie spełnia przesłanek do przyznania renty z tytułu niezdolności do pracy (odpowiedź organu rentowego na odwołanie k.2-4 akt sprawy).

Sąd ustalił, co następuje:

Ubezpieczona B. S. była uprzednio uprawniona do renty z tytułu niezdolności do pracy. W okresie od dnia 25 marca 2016r. do dnia 31 sierpnia 2017r. ubezpieczona miała przyznane prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy (wyrok SO w Siedlcach z 9 grudnia 2016r. k.27 akt sprawy IV U 617/16 oraz decyzja ZUS O/S. z 10 października 2017r. wykonująca w/w wyrok k.64 akt emerytalnych). W dniu 29 września 2017r. ubezpieczona złożyła do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. wniosek o ustalenie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy na dalszy okres (wniosek z 29 września 2017r. k.66-66v akt rentowych). Rozpoznając powyższy wniosek organ rentowy skierował ubezpieczoną na badanie przez lekarza orzecznika ZUS, który w orzeczeniu z dnia 6 listopada 2017r. ustalił, że ubezpieczona nie jest niezdolna do pracy (orzeczenie lekarza orzecznika z 6 listopada 2017r. k.67-67v akt rentowych). Na skutek sprzeciwu ubezpieczonej od powyższego orzeczenia lekarza orzecznika ubezpieczona skierowana została na badanie przez komisję lekarską ZUS, która w orzeczeniu z dnia 28 listopada 2017r. ustaliła, że ubezpieczona nie jest niezdolna do pracy (sprzeciw ubezpieczonej od orzeczenia lekarza orzecznika ZUS k.93 akt rentowych – tom dokumentacji medycznej i orzeczenie komisji lekarskiej ZUS z 28 listopada 2017r. k.69-69v akt rentowych). Na podstawie powyższego orzeczenia, zaskarżoną decyzją z dnia 4 grudnia 2017r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. odmówił ubezpieczonej prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy (decyzja z dnia 4 grudnia 2017r. k. 70 akt rentowych).

Ubezpieczona ma niespełna 55 lat i wykształcenie zasadnicze zawodowe – monter urządzeń telekomunikacyjnych (wywiad zawodowy k.47 akt rentowych – tom dokumentacji medycznej). Ubezpieczona pracowała w swoim zawodzie przez 10 lat, tj. od 13 kwietnia 1982r. do 30 kwietnia 1992r. (świadczenie pracy z 30 kwietnia 1992r. wystawione przez Zakłady (...) w W. k.7 akt rentowych). Następnie, w okresie od 1 lipca 1992r. do 28 lutego 2014r. ubezpieczona była zatrudniona w Gminnej Spółdzielni (...) w M. na stanowisku sprzedawcy i jednocześnie kierownika sklepu spożywczo-przemysłowego (zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu oraz świadectwo pracy wystawione przez GS (...) w M. k.8-10 i 15 akt rentowych). W okresie od 3 marca 2014r. do 31 października 2014r. ubezpieczona była uprawniona do specjalnego zasiłku opiekuńczego z tytułu opieki nad mężem Z. S. (decyzja Wójta Gminy M. z 11 marca 2014r. k.13 akt rentowych).

Ubezpieczona cierpi na średnio nasilone zmiany zwyrodnieniowe obu stawów biodrowych z ograniczeniem zakresów ruchomości i dolegliwościami bólowymi wysiłkowymi oraz średnio nasilone zmiany zwyrodnieniowe stawów kolanowych potwierdzone badaniami RTG z dnia 13 marca 2018r., a także na przewlekłe dolegliwości bólowe kręgosłupa lędźwiowego w przebiegu wielopoziomowych zmian zwyrodnieniowych, bez objawów rozciągowych i niedowładów potwierdzonych badaniami RTG oraz otyłość. Badanie RTG lewej stopy z 30 czerwca 2016r. wykazało zmiany zwyrodnieniowe i ostrogę kości piętowej. Badanie USG prawego stawu barkowego z dnia 7 grudnia 2016r. wykazało zmiany zapalne ścięgna głowy długiej mięśnia dwugłowego ramienia w obrębie rowka międzyguzkowego, zmiany zwyrodnieniowe stawu barkowo-obojęzycznego. Ponadto, w/w badanie kliniczne wykazało wyraźne objawy chondropatii przedziałów przyśrodkowych i rzepkowo-udowych obu kolan. Stwierdzone u ubezpieczonej schorzenia stawów kolanowych i biodrowych oraz kręgosłupa lędźwiowego powodują niezdolność do wykonywania przez ubezpieczoną cięższej pracy fizycznej, a zwłaszcza pracy wymagającej podnoszenia i przenoszenia cięższych przedmiotów, dłuższego przebywania w pozycji stojącej z wymuszonym pochylem do przodu. W tych okolicznościach ubezpieczona jest niezdolna do wykonywania pracy sprzedawczyni, co czyni ją nadal częściowo niezdolną do pracy w okresie od 1 września 2017r. do 31 sierpnia 2020r. (opinia biegłego ortopedy-traumatologa i neurologa k.12-12v akt sprawy).

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonej B. S. podlegało uwzględnieniu.

Zgodnie z art.57 ust. 1 i 2 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2015r., poz. 748 ze zm.) renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnił łącznie następujące warunki: jest niezdolny do pracy, ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy, a niezdolność do pracy powstała w czasie ubezpieczenia, albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania ubezpieczonego, przy czym ostatniego wymogu nie stosuje do ubezpieczonego, który udowodnił okres składkowy i nieskładkowy wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiety lub 25 lat dla mężczyzny oraz jest całkowicie niezdolny do pracy. W myśl art.12 ust.1, 2 i 3 ustawy niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu, przy czym całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiejkolwiek pracy, a częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji.

Rozstrzygnięcie o zasadności odwołania ubezpieczonej od decyzji organu rentowego odmawiającej jej prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy wymagało w ustalenia, czy u ubezpieczonej nadal istnieje niezdolność do pracy, a jeżeli tak to jakiego stopnia. W tym celu Sąd zasięgnął opinii specjalistów z zakresu ortopedii i neurologii. Sporządzona na tę okoliczność opinia zespołu biegłych dała podstawy do ustalenia, że ubezpieczona jest nadal ,tj. od 1 września 2017r. częściowo niezdolna do pracy, a przewidywany okres trwania tej niezdolności to 31 sierpnia 2020r. W złożonej opinii biegli rozpoznali u ubezpieczonej schorzenia narządu ruchu w postaci zmian zwyrodnieniowych obu stawów biodrowych skutkujące ograniczeniem zakresu ruchomości oraz dolegliwościami bólowymi wysiłkowymi, a także w postaci zmian zwyrodnieniowych obu stawów kolanowych oraz kręgosłupa w odcinku lędźwiowym, które to schorzenia w obecnym stanie zaawansowania powodują, że ubezpieczona nie może wykonywać cięższej pracy fizycznej wymagającej podnoszenia i przenoszenia cięższych przedmiotów oraz dłuższego przebywania w pozycji stojącej z wymuszonym pochyleniem do przodu. W tych okolicznościach oraz biorąc pod uwagę warunki pracy na stanowisku sprzedawcy, w którym to zawodzie pracowała ubezpieczona, biegli stwierdzili, że ubezpieczona jest nadal częściowo niezdolna do pracy w w/w okresie. Analizując powyższą opinię biegłych Sąd doszedł do przekonania, że stanowi ona wiarygodny dowód w sprawie, gdyż wydana została przez specjalistów z zakresu schorzeń występujących u ubezpieczonej, a ponadto poprzedzona była analizą dokumentacji medycznej ubezpieczonej i jej badaniem. Opinia jest spójna i należyte uzasadniona.

Sąd nie przychylił się do wniosku organu rentowego o dopuszczenie dowodu z opinii innego zespołu biegłych zgłoszonego w piśmie z dnia 4 czerwca 2018r. (k.19-20 akt sprawy). W ocenie Sądu zawarte w w/w piśmie zastrzeżenia do opinii biegłych stanowią polemikę z prawidłowymi ustaleniami i wnioskami biegłych. Twierdzenia organu rentowego, że praca sprzedawcy jest pracą na różnych stanowiskach, a nie na wszystkich z nich trzeba dużo chodzić, stać, czy dźwigać ciężary, przez co praca sprzedawcy może spełniać kryteria lekkiej pracy fizycznej mają charakter teoretyczny i są oderwane od realiów sprawy. Praca sprzedawcy zasadniczo wiąże się z dźwiganiem i przenoszeniem ciężarów, dłuższym staniem i chodzeniem i o ile np. w sklepie z odzieżą podnoszone i przenoszone pojedyncze towary mogą nie być ciężkie, o tyle w innych sklepach, w tym w sklepie spożywczo-przemysłowym, a w takim pracowała ubezpieczona, sprzedawca dźwiga i przenosi różnego rodzaju towary i z całą pewnością jego aktywność ruchowa w ciągu dnia pracy jest duża.

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd na podstawie art.477¹⁴ § 2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję i orzekł jak w sentencji wyroku.

O kosztach procesu Sąd orzekł zgodnie z wynikiem sprawy – na podstawie art.98§1 i 3 kpc w zw. z art.99 kpc oraz §9 ust.2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. z 2015r., poz.1804 ze zm.).